

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

X. De morte Jacobi fratris Domini.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

λέγα γδ ὅτι δολύπρος (lege πύρρω, ut legit ipse Philoponus pagina sequente) ἔπει τὸ
 ἑξακοσιοστῆς δολύπρος ὀλυμπιάδος, ἐξήμετο ἡλίω ἐκλείψει σα ἡγροσιδίων φέπτες. *Harum*
tenebrarum, vel hujus potius noctis meminit & Phlegon in Olympiadibus. Ait enim anno
quarto ducente sima secunda Olympiadis, contigisse Eclipsim Solis, cujusmodi nulla ante co-
gnita est. Quæ ne quis apud ipsum Philoponum mendosa putet, subjicit: ὅτι δὲ ὁ ἐν
τῷ ταυρῷ τῆ δευτέρῃ χριστῷ ἡγροσιδίου τῆ ἡλίου ἐκλείψαις, καὶ ἐξ ἑπεσας, ἐμνήσθη καὶ φλέγων,
φέπτον μὲν, ἐν τῆ λέγαν μὴ ἐγροσῆς ἢ τριαύτω ἐκλείψαι πῶς φέπτες χρονοίς, ἐστὶ δὴλον.
Meminisse autem Phlegontem ejus Eclipsos, quæ contigit cum Christus Dominus de cruce
penderet, & non alterius, liquet primum ex eo quod ait superioribus temporibus cognitam non
esse Eclipsim hujusmodi. Quæ si germana Phlegontis lectio est, Eclipsim quidem voca-
verit Solis defectum hunc, sed cui Eclipsi numquam similis contigerit. Recte sane; nam
quocunq; modo Sol deficiat, ἐκλείψαις dici potest, & omnis defectus, sive ordinarius,
sive extraordinarius, est ἐκλείψαις. Testem damus Herodotum, qui Solem ait ἐκλεί-
ροσπῆναι, cum Xerxes trajecit in Græciam: ὀρμηθῆναι δὲ οἱ, ὁ ἡλίω ἐκλείπῶν ἢ ἐν τῆ
ἑρανῷ ἑδρῶ ἀφανῆς ἦν, ἔτι ἔτι νύκτων ἰόντων, ἀλλοίως τὲ τὰ μέγιστα ἀντὶ ἡμέρας τὲ νύξ
ἰσχυρο. Eo vero moriente, Sol suam in calo stationem deserens apparere desit, cum nulla tum
nubes essent, verum aere valde sūdo: & pro die nox facta est. Atqui ordinaria Eclipsis
hæc non fuit, sed Carneade & portentosa, ut demonstravit Petavius. De Carneade
sic differit Hesychius Illustris: καρνεάδης λίβου φηροσφου τελοσπῆσαντῶ, ἡ σελῶν ἐξέ-
λιπτε, καὶ ὁ ἡλίω ἀμυδρῶ ἐγένετο. Carneade Libye Philosopho mortuo, defecit Luna, & Sol
obscurus factus est. Quæ verba Suidas descripsit. Vides Solem & Lunam simul defe-
cisse; quo casu incertum est: non usitati haud dubie fuerunt hi defectus: & tamen
Luna dicitur ἐκλειροσπῆναι. Quare valde falluntur Scaliger, & Vossius, qui Phlegontem
significasse volunt naturalem Eclipsim. Fallitur etiam Origenes, qui quod apud Lu-
cam, pro eo quod vulgo legitur, καὶ σκότῶ ἐγένετο ἐφ' ὅλλω ἢ γλῶ ἕως ἄρας ἐναντίας,
καὶ ἰσκοπῆναι ἡλίω. Et tenebra facta sunt in universam terram, usque in horam nonam, &
obscuratus est Sol: exemplaria nonnulla habuerint, καὶ σκότῶ ἐγένετο ἐφ' ὅλλω ἢ γλῶ,
ἕως ἄρας ἐναντίας, ἐκλείποντῶ ἡλίω. Et tenebra facta sunt in universam terram, usque in
horam nonam, deficiente Sole: supposita hæc opinatur ab Hæreticis, ad depravationem
sententiæ, ut reprehensionibus obnoxia essent Evangelia. Utcunq; enim scripserit
Lucas, eadem exurget sententia, ab omni reprehensione tuta. Fallitur & ipse Afri-
canus, qui Thallum reprehendit, quod hunc defectum Eclipsim appellaverit. Mala au-
tem fide Phlegontem citat Bodinus in pestilenti Dialogo, cui titulum fecit. De abdi-
tis rerum sublimium arcanis, in quo Judaicum omne suum virus evomuit. Fingit enim
Phlegontem Eclipsim hanc in annum quartum Olympiadis ccx contulisse, versante
Sole in Piscibus; cum anno quarto Olympiadis ccxx adscripserit Phlegon, de loco
Solis silerit. Falli denique videtur Tertullianus, cum ait loco proxime indicato:
Deliquium putaverunt, qui id quoque super Christo predicatum non scierunt: deliquium enim
vere fuit; at insolitum, & præter naturam. Sed redeamus ad Vossium; Terræ motum,
inquit, in Bithynia fuisse narrat Phlegon, at silet de terræ motu in Palæstina: nempe
singulas regiones motu hoc concussas percensere non instituerat, sed eam notare
satis habuit, quam vehementer afflictam, ac præ multis perculsam esse sciverat. Si
tam miraculosa, inquit, Eclipsis variis terris fuisset conspecta, non solus Phlegon
ejus meminisset. Vero, & meminit quidem Thallus; meminerunt & Sinenses: & ut
meminisset præter Phlegontem nemo, parum infituali argumento tribuimus. Eadem
quoque ratione usus jam ante fuerat Origenes, cum probare vellet Judæam solam
has tenebras sensisse; cujus rationis infirmitas convicta est. Poteramus & Dionysii
Areopagitæ testimonio pugnare, qui in Epistola ad Polycarpum, rem à se,
& ab Apolophane Sophista, Heliopoli Ægypti observatam narrat: verum quoniam has
Dionysii Epistolas, aliasque ejusdem inscriptiones in controversiam vocari video, ne-
que sane immerito, si quid iudicio valeo, hæc prætermittimus.

Herod. libr. 7.

Petav. De doctr. temp. libr. 10. cap. 24.

Scalig. in Euseb. Chron. Origen. in Matth. Luc. 23. 44. 45.

De morte Jacobi fratris Domini. Gal. 1. 19. Euseb. Hist. libr. 2. cap. 23. Origen. libr. 1. & 2. contr. Cels. & in Matth. 11. Euseb. lib. 2. Hist. cap. 25. Joseph. Antiq. libr. 20. cap. 8.

X. Jacobi interitum, ejus qui fuit frater Christi, (ἀδελφῶν Græci appellant) quemque sibi visum fuisse tradidit Paulus, in literas retulit Hegepsippus, scriptor Apostolorum temporibus proximus, in quinto libro Commentariorum, cujus narrationem Historia suæ Eusebius intexit. Casum eundem Jacobi, paulo quidem alter ac Hegepsippus, & Anani Pontificis, à quo letho datus est, crudelitatem disertis & insignibus verbis commemorat Josephus, atque id factum bonos omnes detestatos esse ait, hancque potissimum fuisse causam, cur Deus ejusmodi impietatem ulciscens teterrima strage Hierosolymam excinderet. Testimoniorum Josephi alterum recitat Origenes in libris contra Celsum; utrumque Eusebius; quorum nunc unum duntaxat apud Josephum reperire licet. Nos utrumque, quoniam ad rei memoriam illustrata sunt, & expressam Jesu Christi mentionem continent, hic recitabimus: ταῦτα ἡ συμβέβηκεν ἰσ-

δαίσις, κατ' ἀδίκην ἰακώβου τὴν διχαίαν, ὅς ἦν ἀδελφὸς ἰησοῦ, τὸ λεγομένον χριστὸν ἐπι-
 θησὼν διηγόρησεν αὐτὸν ὄντα οἰ ἰουδαίῳ ἀπίστῳ. Hac autem contigerunt Judæis, in
 tionem Jacobi justī, fratris Jesu, qui dicitur Christus: quoniam eum, cum justissimus esset,
 Iudei interfecerunt. Tum alibi: ὁ ἦ νεώτερος ἄνανος, ὃν πλὴν ἀρχιεπισκόπου ἱεροῦ παρε-
 ληφέναι, θεοῦ ἦν τὸν τέστον, ἔκ πολυπλῆθους ἀσφαλείας. ἅπα δὲ οὗ πῦρ ὃν ὁ ἄνανος
 κατὰ τὴν συνήθειαν κελτέον, ἔκ ἀδελφῶν εἰς αὐτὸ τὸν ἀδελφὸν ἰησοῦ, τὸ χριστὸν λεγομένον (ἰακώ-
 βος ὄνομα αὐτοῦ) καὶ πῦρ ἐτίθει, ὡς ἀδελφῶν ἀποστόλων ἐκπαροῦσαν ποιησάμενος, παρίδωκε
 λοδοσομῶν: ὅσοι ἢ ἰδίου ἐποικίσαντο τῷ κ' πλὴν πόλιν ἔβη, ἔκ τῶν αὐτῶν νόμων ἀει-
 καίς, ἐατέως ἠναγκάσθη τῶν. Junior autem Ananus, quem summum sacerdotium assumpsisse
 diximus, confidens erat animo, & summopere audax. Talis ergo cum esset Ananus, judicium
 confessum cogit, & coram eo sitens fratrem Jesu, qui dicitur Christus, (Iacobo illi nomen
 erat) & alios quosdam, impacta illis dicit, tanquam violatarum legum, lapidibus necandos
 tradidit. Quicunque vero ex urbis incolis erant equivores, & leges accurate servabant, egre
 id tolerant. Prior locus est Josephi libris erasus est. Quem quoniam tam aperte & fiden-
 ter usurpant Origenes, & Eusebius, cum ille disputaret adversus Ethnicos, uterque
 vero in media Judæorum colluvie scriberet, & eum præterea designat Hieronymus,
 minime credi potest vel confictum ab iis fuisse, vel ab aliis, aut omnino suspectum
 fuisse & dubium. Simile & illud est, quod de Josepho prædicat Hieronymus, & post
 Hieronymum Freculphus, & Suidas, manifestissime eum confiteri decimo octavo An-
 tiquitatum libro, Iohannem Baptistam verè Prophetam fuisse, quod tamen illic nusquam
 occurrit. Ait alibi Suidas scripsisse Josephum, ὅτι ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ μὲν τῷ ἱερῶν ἠγά-
 ζει. Iesum in templo cum Sacerdotibus victimas adolevisse: quæ in ipsius libris hodie
 non comparent. Quid ergo? falsarios dicemus Origenem, Eusebium, Hieronymum,
 & alios: minime vero. Longe credibilis est hæc à Josephi libris expunxisse priscos illos
 Judæos, qui cum adversus patres suos tam memorabilem impietatis testificationem à
 gentili suo, clarissimo scriptore, literis consignatam pati non possent, hanc dolo ma-
 lo abolere conati sunt: atque ita majorum suorum cædes ac sævitiam fraudibus suis
 & nefariis artibus cumularunt. Atque id quidem tanto probabilius est, quanto faci-
 lius esse constat à scriptis detrahere quippiam, quam in ea infarcire.

XI. Id si sit, veri quoque fuerit haud absimile, pari vafritie inductum olim ef-
 fectus ab iis Josephi locum alium, doctorum contentionibus celebrem, in quo Christi
 Jesu virtus, prodigia, interitus, reditus in vitam, Prophetarum de eo vaticinia, &
 Christianorum constans adversus eum pietas, ac fides clarissime prædicantur. Id non
 abs re fuerit huc referre: Γίνεται ἢ κ' τῶν πῦρ ἡσίων ἰησοῦ, σοφὸς ἀνὴρ εἰς τὰ ἀνδρα
 αὐτὸν λέγειν χριστὸν ἦν τὸν ἀδελφὸν ἰησοῦ, διδάσκαλός τε ἀνδραίων, τῷ ἰδόνῃ ἰακώβῳ
 ἀδελφῶν. ἔκ πολλῶν μὲν ἰουδαίως, πολλῶν ἢ ἔκ ἑλληνικῶν ἐπισημαίνο: ὁ χριστὸς ἔβη ἦν ἔκ αὐ-
 τῶν ἐκείνων τῶν πρῶτων ἀνδρῶν παρ' ἡμῖν ταυρῶν ἐπισημαίνο: πλάτα, ὅτι ἐπαύσαντο οἱ
 γε πρῶτον ἀμαρτήσαντες: ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς ἕτερον ἔχειν ἡμῶν πάλιν ζῶν, τὸν δαίον προφητῶν ταῦ-
 τα ἔλλα μὲν ἐκ ταυρῶν αὐτῶν ἐρηκτόν: εἰς τὴν νῦν χριστιανῶν δὲ τῶν ὀνομασθέντων
 οὐκ ἐπέλυσε τὸ πύλον. Fuit autem hoc tempore Iesus vir sapiens: si tamen virum illum oportet
 dicere. Erat enim mirabilium operum effector, magister hominum qui vera libenter am-
 plectuntur. Et plurimos quidem ex Judæis, plurimos etiam ex Gentibus ad se pertraxit. Hic
 erat Christus: cumque eum à primoribus gentis suæ accusatum Pilatus ad crucem damasset, ab
 eo diligendo non abstiterunt, qui primum ceperant. Nam post tertium diem rediit vivus ipsis ap-
 paruit: cum divini vates hæc, aliaque quamplurima admiranda de eo prædixissent. Neque ad
 hanc diem defecit denominatum ab eo Christianorum genus. Præclarum enimvero ad Chri-
 stiani dogmatis confirmationem testimonium, ut pote ab homine Judæo, magni-
 que nominis auctore profectum, si non anxia hominum nimis curiosorum & odiosa
 sedulitas pene illud labefactasset. Collecta sunt aliquot abhinc annis, & in unum li-
 bellum compacta, quæcunque ad huiusmodi examen recentiores Scriptores dispu-
 tarunt, aliis adulterinam, & à priscis Christianis pio dolo Historiæ Josephi assutam
 contententibus, aliis contra germanum Josephi factum esse defendentibus. Me vero
 quando instituti operis ratio non patitur quæstionem inexploratam prætermittere,
 meamque in re tot jam controversis explicata dissimulare sententiam, confidenter
 pronuntio me iis assentiri non posse, à quibus in dubium vocata est testimonii huius
 γνησιότης. Cur ita sentiam, facit constans & perpetuus codicum omnium Josephi, sive
 exaratorum calamo, sive typis impressorum, in eo retinendo consensus. Facit & Eu-
 sebio auctoritas, qui illud & in libris Demonstrationis Evangelicæ, & in Ecclesiastica
 Historia, tanquam legitimum & genuinum representavit. Expressit id quoque Lati-
 ne Hieronymus in libro de Scriptoribus Ecclesiasticis. Retulit idipsum in Epistolas
 suas Isidorus Pelusiota: in Historiis vero suis consecrarunt Hermias Sozomenus, Geor-
 gius Cedrenus, & Nicephorus Callisti, & in Lexico suo Suidas, atque hinc por-

Hieron. De
 script. Eccles.
 in Josepho, &
 in Jacobo.
 Freculph. Tom.
 2. Chron. libr.
 2. cap. 5.
 Suidas in ἰα-
 κώβῳ.
 Suidas in ἰη-
 σοῦ.

Expenditur
 memorabile
 Josephi testi-
 monium de
 Christo Jesu,
 & defendi-
 tur.

Joseph. Antiq.
 libr. 18. cap. 4.

Euseb. Dem.
 Evang. lib. 4.
 Hist. libr. 1.
 cap. 11.
 Hieron. De
 script. Eccles.
 in Josepho,
 Isidor. Pelus.
 libr. 4. Epist.
 225.
 Sozom. libr. 1.
 cap. 1.
 Cedren. Hist.
 Comp. p. 196.
 Nicephor.
 Hist. libr. 1.
 cap. 39.
 Suid. in ἰα-
 κώβῳ.

